

van Rembrandt of die schilderijen van Philips de Koninck of aan wien zij ook mogen toegeschreven zijn.

Laten wij dan ook nu, nu geen groote namen meer verbonden zijn aan dit werk, maar slechts de naam van een vrij onbekend schilder, teekenaar en etser, aan Ruyscher toch ook een deel dier hulde geven. Deze komt hem toe.

Johannes Ruyscher alias Jonge Hercules, V (conclusion), by A. WELCKER.

In his concluding article on Johannes Ruyscher, Dr. Welcker discusses the paintings which may with a certain degree of probability, be ascribed to this artist.

Partly on the grounds of his drawings and etchings, the writer divides his work into 4 periods.

His *first* period, inspired by Seghers, when he followed and probably even imitated the latter, but also painted (prior to 1645?) other landscapes and town views, some after the style of Aert van der Neer.

His *second* — Rembrandt — period, in which he painted panorama-landscapes in which Seghers' influence is still discernible (1645—1650).

His *third* and last Dutch period, when his landscapes were painted from a lower point of view, lasted till about 1655.

Then followed his *fourth* period, about 1655—1675, during which he lived in Brandenburg and Saxony, where he worked for the Court.

A number of works from each of these periods are here enumerated, some of them bear his monogram JR; Ruyscher is here identified with the monogramist JR, referred to by Bredius, Hofstede de Groot and Bode.

In summing up, the writer discusses the place taken by Ruyscher, alias Jonge Hercules, among his contemporaries and the pupils of Rembrandt.

ARCHIEFSPROKKELINGEN, door A. BREDIUS.

De nalatenschap van Isaak Walraven.

16 September 1737 maakt „de Heer ISAAK WALRAVEN, wonende op de Kysersgraft na den Amstel, siek van Lichaam te bedde leggende" zijn testament ¹⁾. Erfgenaam is zijn broeder Jan Walraven. De meid krijgt f 225.— 's jaars.

Hij wenscht dat „de liefhebbery van schilderyen, teekeningen en prenten, zoo door [hem testateur] selfs gemaakt als door na syn testateurs overlyden sal werden verkogt, dog soo zijn broeder en erffgenaem de Hr. Jan Walraven mogte behagen de gemelde lieffhebbery zyn leven lang geduurende in het geheel (off voor een gedeelte) voor sig te behouden, sal sulx vermogen te doen, mits dat na Syn Eds. overlyden zyn testateurs voorsz lieffhebbery van schilderyen, teekeningen, bootzeersels en losse printe in publicque vijling zullen moeten werden verkogt”.

Isaak Walraven is pas in 1765 overleden. De veiling van zijn nalatenschap heeft 14 October 1765 te Amsterdam plaats gehad. Catalogus bij Terwesten, p. 499.

Archives, by A. BREDIUS.

Isaak Walraven's will.

¹⁾ Not. J. Beukelaar, Amsterdam.